

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យ ការនាំចូល
ការដលិត ការលក់ ការទិញដូរ ការចែកចាយ
និងការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិដុះគ្រប់ប្រភេទ

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៣៧ អនក្រ.បក.

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ ការលំបួល ការឆលិត ការលក់
ការទិញដូរ ការចែកចាយ និង ការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ស្តីពី ការតែងតាំងសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមចុះថ្ងៃទី២០ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៤ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស-រកម-០១៩៦-០៨ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាស អោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស -រកម-០១៩៦-០៧ ចុះថ្ងៃទី ២៤ ខែ មករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាស អោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការបង្កើតក្រសួងការពារជាតិ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ១៦ អនក្រ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៣ ស្តីពី ការរៀបចំ និង ការប្រព្រឹត្តទៅ នៃក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៣៧ អនក្រ-គត ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៩ ស្តីពី ការកែសំរួលរចនាសម្ព័ន្ធ ចាត់តាំងក្រសួងការពារជាតិ
- បានឃើញក្រឹត្យលេខ១១ក្រ ចុះថ្ងៃទី ០៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩២ ដែលប្រកាសអោយប្រើច្បាប់ ស្តីពី ការផ្ដន្ទា ទោស ការកាន់អាវុធ និង ការពាក់សំលៀកបំពាក់ឯកសណ្ឋានដោយខុសពីបទបញ្ជា
- បានឃើញច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល

សំរេច

ជំពូកទី ១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅបង្ការ និង បង្ក្រាប ដើម្បីគ្រប់គ្រង និង ត្រួតពិនិត្យ ការកាន់កាប់ ការស្តុក ការនាំចូល ការផលិត ការលក់ ការទិញដូរ ការចែកចាយ និង ការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដែលគ្មាន ការអនុញ្ញាតពីស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

មាត្រា ២.-

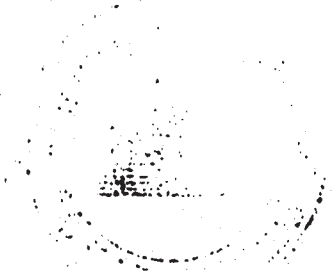
ចាត់ទុកជាអាវុធជាតិផ្ទុះ រួមមាន :

- ១-កាំភ្លើងវែង កាំភ្លើងខ្លីគ្រប់ប្រភេទ ។
- ២-កាំភ្លើងប្រភេទឧស្ម័នហ្វ្រែន ឬ សន្លប់ ឬ ឧស្ម័នពុល ។
- ៣-កាំភ្លើងស្វ័យប្រវត្តិ ពាក់កណ្តាលស្វ័យប្រវត្តិគ្រប់ប្រភេទ ។
- ៤-កាំភ្លើងខ្ទប់សម្លេង ឬ ឧបករណ៍ខ្ទប់សម្លេង ។
- ៥-រ៉ុកកែតគ្រប់ប្រភេទ ។
- ៦-អាវុធគីមីគ្រប់ប្រភេទ ។
- ៧-អាវុធដីវសាស្ត្រគ្រប់ប្រភេទ ។
- ៨-ដំបងឆក់គ្រប់ប្រភេទ ។
- ៩-គ្រាប់បែក គ្រាប់មីនគ្រប់ប្រភេទ ។
- ១០-ជាតិផ្ទុះ ឬ សារធាតុផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ។
- ១១-គ្រាប់កាំភ្លើងគ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា ៣.-

អាវុធជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ មិនអាចដាក់ម្ចាស់នៃកម្មសិទ្ធិឯកជន បានឡើយ ។

ជនណាដែលសព្វថ្ងៃនេះ មានអាវុធជាតិផ្ទុះ ទោះជាទុកនៅទីកន្លែងណាក៏ដោយ ត្រូវយកអាវុធជាតិផ្ទុះនោះ

មកប្រគល់អោយ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច តាមការកំណត់ដោយ ប្រកាសអន្តរក្រសួង របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ៤.-

ហាមដាច់ខាត ការលក់ ការទិញដូរ ការធ្វើអំណោយ ការស្តុកទុកក្នុងផ្ទះ ឬ ទីកន្លែងណាផ្សេងទៀត នូវអាវុធ ជាតិផ្ទះដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២ នៃអនុក្រឹត្យនេះនៅលើទឹកដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៥.-

ការនាំចូល ការផលិត អាវុធ ជាតិផ្ទះគ្រប់ប្រភេទជាសមត្ថកិច្ចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល :

- តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ បើអាវុធ ជាតិផ្ទះនោះបំរើអោយវិស័យការពារជាតិ ។
- តាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ បើអាវុធ ជាតិផ្ទះនោះបំរើអោយវិស័យសន្តិសុខជាតិ ។

ការដឹកជញ្ជូនអាវុធ ជាតិផ្ទះ គ្រប់ប្រភេទ នៅផ្ទៃក្នុងប្រទេស ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ បើអាវុធ ជាតិផ្ទះនោះ បំរើអោយវិស័យសន្តិសុខជាតិ ឬ ជាសមត្ថកិច្ចរបស់ក្រសួងការពារជាតិ បើអាវុធ ជាតិផ្ទះនោះបំរើអោយ វិស័យ ការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ២

ការគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ ការប្រើប្រាស់អាវុធជាតិផ្ទះគ្រប់ប្រភេទ

មាត្រា ៦.-

ក្រសួងការពារជាតិមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវលើការងារគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ ការប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទះគ្រប់ប្រភេទក្នុងកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង កងរាជអាវុធហត្ថ រួមទាំងអាវុធជាតិផ្ទះគ្រប់ប្រភេទ ដែលបាន រក្សាទុកក្នុងឃ្នាំង ។

មាត្រា ៧.-

ក្រសួងមហាផ្ទៃមានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវលើការងារគ្រប់គ្រង និង ការត្រួតពិនិត្យ ការប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទះគ្រប់ប្រភេទក្នុងកងកម្លាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល និង កងសន្តិសុខធនាគារជាតិនៃ កម្ពុជា រួមទាំងអាវុធជាតិផ្ទះគ្រប់ប្រភេទដែលបានរក្សាទុកក្នុងឃ្នាំង ។

មាត្រា ៨.-

ការនាំចូល ការប្រើប្រាស់ ការដឹកជញ្ជូន ការស្តុកទុកក្នុងឃ្នាំងនូវជាតិផ្ទះ ឬ សារធាតុផ្ទះគ្រប់ប្រភេទសំរាប់បំរើ អោយ ការផលិត ឬ សេវាកម្មសាធារណៈ ត្រូវមានការយល់ព្រមពីរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ ។
នីតិវិធី និង បែបបទនៃការសុំលិខិតអនុញ្ញាតនេះត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

ជំពូកទី ៣

អំពីសមត្ថកិច្ចក្នុងការចេញលិខិត

អនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទ

មាត្រា ៩.-

ក្រសួងការពារជាតិ មានសិទ្ធិផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង កងរាជអាវុធហោត ។

មាត្រា ១០.-

ក្រសួងមហាផ្ទៃមានសិទ្ធិផ្តល់លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះគ្រប់ប្រភេទចំពោះ កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល និង កងសន្តិសុខធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ។

មាត្រា ១១.-

នីតិវិធី និង លក្ខខណ្ឌ នៃការសុំលិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ និង ជាតិផ្ទុះសំរាប់កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហោត កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល កងជីវពល និង កងសន្តិសុខធនាគារជាតិ នៃកម្ពុជា ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួង របស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ៤

សិទ្ធិប្រើប្រាស់ការកំណត់ថ្នាក់ដូចខាងក្រោម

មាត្រា ១២.-

មន្ត្រីរាជការស្ថាប័នស៊ីវិល ដែលអាចអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់កាំភ្លើងខ្លីយកតាមខ្លួនមួយនាក់មួយដើម ជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនបានតាមការកំណត់ថ្នាក់ដូចខាងក្រោម :

- នៅស្ថាប័ននីតិបញ្ញត្តិ សមាជិកព្រឹទ្ធសភា សមាជិករដ្ឋសភា សមាជិកក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ និង សមាជិកនគ្គមក្រុមប្រឹក្សានៃអង្គចៅក្រម ។
- នៅសាលាជំរះក្តី ប្រធាន និង អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាតុលាការកំពូល ។
- នៅក្រសួង ស្ថាប័ន ចាប់ពីថ្នាក់អគ្គនាយកឡើងទៅ ។
- នៅខេត្ត ក្រុង រាជធានីភ្នំពេញ ចាប់ពីអភិបាលរងខេត្ត ក្រុងឡើងទៅ ។
- នៅស្រុក ខ័ណ្ឌ គឺ អភិបាលស្រុក ខ័ណ្ឌ ។

មាត្រា ១៣.-

កងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហោត និង កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ អាចអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់

កាំភ្លើងខ្លី យកតាមខ្លួនមួយនាក់មួយដើមជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនបានចាប់ពីថ្នាក់វរសេនីយ៍ឯកឡើងទៅ ។

មាត្រា ១៤.-

ចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ កងរាជអាវុធហត្ថ កងកម្លាំងនគរបាលជាតិ ក្រៅពីការកំណត់ក្នុងមាត្រា១៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ អាចប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិជុះបានតែក្នុងពេលប្រតិបត្តិការ ។

ក្នុងពេលប្រតិបត្តិការនេះ ត្រូវមានភ្ជាប់ជាមួយលិខិតបញ្ជាបេសកកម្ម និង មានលិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិជុះជាលក្ខណៈសមូហភាព ។

-ចំពោះលិខិតបញ្ជាបេសកកម្មនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទត្រូវចុះហត្ថលេខាដោយខ្លួនកាល័យក្រសួងការពារ ជាតិ ឬ ខ្លួនកាល័យអគ្គបញ្ជាការរដ្ឋនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ឬ មេបញ្ជាការ ជើងគោកឬមេបញ្ជាការ ជើងទឹក ឬ មេបញ្ជាការជើងអាកាស ឬ មេបញ្ជាការកងរាជអាវុធហត្ថ ឬ មេបញ្ជាការយោធភូមិភាគ ឬ មេបញ្ជាការតំបន់ប្រតិបត្តិការសឹករង ។

សមត្ថកិច្ចចុះហត្ថលេខាលើលិខិតបញ្ជាបេសកកម្មនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដែលពុំមានចែងខាង រ ត្រូវកំណត់ដោយអគ្គមេបញ្ជាការនៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ។

-ចំពោះលិខិតបញ្ជាបេសកកម្មនៃកងកម្លាំងនគរបាលជាតិ កងសន្តិសុខធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវចុះហត្ថ លេខាដោយអគ្គនាយកនគរបាលជាតិ ឬ ស្នងការនគរបាលខេត្ត ក្រុង ។

ក្រោយពេលចប់កិច្ចប្រតិបត្តិការភ្លាម ត្រូវយកអាវុធ ជាតិជុះ រួមទាំងលិខិតប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិជុះនោះមក រក្សាទុកនៅតាមអង្គភាពសាមី ។

កំរិតនៃកិច្ចប្រតិបត្តិការដែលចាំបាច់ ត្រូវប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិជុះគ្រប់ប្រភេទ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាស អនុ ក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ១៥.-

ជនបរទេសគ្មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់អាវុធ ជាតិជុះគ្រប់ប្រភេទ ។

មាត្រា ១៦.-

កាំភ្លើងវែង មិនអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា ១៧.-

ហាមយកអាវុធ ជាតិជុះគ្រប់ប្រភេទ ចូលក្នុងរាជធានីភ្នំពេញ លើកលែងតែមានការអនុញ្ញាតពី ក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ។

បែបបទ និង លក្ខខណ្ឌ នៃការសុំអនុញ្ញាតយកអាវុធ ជាតិជុះគ្រប់ប្រភេទ ចូលរាជធានីភ្នំពេញ និង ចំនួន

បុស្តិ៍ទទួលធ្វើអាវុធជាតិផ្ទុះត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

ជំពូកទី ៥

ទោសប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១៨.-

ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារតាមច្បាប់ ស្តីពី ការផ្ដន្ទាទោសការកាន់អាវុធ និង ការពាក់សំលៀកបំពាក់ ឯកសណ្ឋានដោយខុសពីបទបញ្ជា និង ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាលចំពោះជនណាដែលបានប្រព្រឹត្តល្មើស និង ចំណុច ណាមួយខាងក្រោមនេះ ៖

- ១-ជនណាប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងមាត្រា ៣ មាត្រា ៤ មាត្រា ៨ មាត្រា ១២ មាត្រា ១៣ មាត្រា ១៤ មាត្រា ១៥ និង មាត្រា ១៦ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។
- ២-ជនណាដែលនាំចូល លក់ ទិញដូរ កាន់កាប់ រក្សាទុក យកអាវុធជាតិផ្ទុះ ឬ គ្រាប់រំសេវតាមខ្លួន ដោយគ្មាន លិខិតអនុញ្ញាត ។
- ៣-ជនណាដែលបានផ្តល់អោយ បានអោយខ្លី ឬ បានជួលអាវុធជាតិផ្ទុះ ឬ គ្រាប់រំសេវដែលខ្លួនមាន ទៅជនដទៃ ។
- ៤-ជនណាបានដកកាំភ្លើងក្នុងអ្នកដទៃ ឬ បាញ់គំរាមកំហែងអ្នកដទៃ ឬ បាញ់ខ្យល់ ភ្លៀង ព្យុះ ឬ បាញ់លេង ឬ ការបាញ់សាកក្រៅពីកន្លែងបាញ់សាកដែលកំណត់ដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ១៩.-

ជនណាមានលិខិតអនុញ្ញាតយកអាវុធតាមខ្លួនហើយធ្វើអោយបាត់គ្រាប់កាំភ្លើង ឬ មានចំនួនគ្រាប់កាំភ្លើង លើសពីការអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ដោយគ្មានមូលហេតុត្រឹមត្រូវ ជននោះត្រូវដកហូតអាវុធ និង លិខិតអនុញ្ញាត នោះមកវិញ ។

ចំនួនគ្រាប់កាំភ្លើងដែលអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ត្រូវ កំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ និង ក្រសួងការពារជាតិ ។

មាត្រា ២០.-

វត្ថុតាងនៃបទល្មើសដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវរឹបអូសទុកជា សម្បត្តិរដ្ឋ និង ត្រូវបញ្ជូន អោយទៅ អគ្គនាយកដ្ឋាននគរបាលជាតិ ដើម្បីគ្រប់គ្រង លើកលែងតែអាវុធជុនច្រើនដែលជាសម្ភារៈសឹកត្រូវបញ្ជូនទៅអគ្គបញ្ជា ការដ្ឋាននៃកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ ដើម្បីគ្រប់គ្រង ។

មាត្រា ២១.-

ត្រូវដកហូតអាវុធ និង លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់អាវុធ ព្រមទាំងមិនអោយប្រើប្រាស់អាវុធជាស្ថាពរពី ជនណាដែល បានយកអាវុធ ឬ ជាតិជុំទៅបង្កបទល្មើស ។

មាត្រា ២២.-

អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចណា ចេញលិខិតអោយប្រើប្រាស់អាវុធខុសពីការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២ មាត្រា ១៣ និង មាត្រា១៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវផ្ដន្ទាទោសតាមច្បាប់ ជាធរមាន ។

**ជំពូកទី ៦
អន្តរប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ២៣.-

ក្រោយអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ក្រសួងការពារជាតិ និង ក្រសួងមហាផ្ទៃ ត្រូវពិភាក្សាពីការរៀបចំកងជីវពល ពីក្រសួងការពារជាតិ មក ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។

មាត្រា ២៤.-

ជនដែលមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់កាំភ្លើងខ្លីជាលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួន តាមការកំណត់ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១២ និង មាត្រា១៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះត្រូវមកសុំលិខិតអនុញ្ញាតប្រើប្រាស់អាវុធពីក្រសួងមហាផ្ទៃ ចំពោះនគរបាលជាតិ និង មន្ត្រីរាជការស៊ីវិល ឬ ក្រសួងការពារជាតិ ចំពោះកងយោធពលខេមរភូមិន្ទ និង កងរាជអាវុធសព្វក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ពីរខែក្រោយអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន ។

ក្នុងករណីមិនអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមការកំណត់ខាងលើនេះ សាមីជនត្រូវទទួលខុសត្រូវចំពោះមុខច្បាប់ និង ត្រូវ រឹបអូសអាវុធនោះទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

មាត្រា ២៥.-

ក្រោយអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមានរាល់ក្លឹបបាញ់ស៊ុប ក្លឹបបាញ់កំសាន្តបែបកីឡាទាំងអស់ត្រូវបិទ ។
ចំពោះអាវុធជាតិជុំគ្រប់ប្រភេទ ដែលមាននៅក្នុងក្លឹបទាំងអស់ ត្រូវយកមកប្រគល់អោយអគ្គនាយកដ្ឋាន នគរបាលជាតិ ដើម្បីរក្សា ទុកជាសម្បត្តិរដ្ឋ ។

**ជំពូកទី ៧
អវសានប្បញ្ញត្តិ**

មាត្រា ២៦.-

អនុក្រឹត្យលេខ៦២ អនក្រ- បក ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៥ និង បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹង
អនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ២៧.-

រដ្ឋមន្ត្រី ទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ រដ្ឋមន្ត្រី
រដ្ឋលេខាធិការ គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធ និង អភិបាលខេត្ត ក្រុង ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ អោយមានប្រសិទ្ធភាព
ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា តទៅ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ, ថ្ងៃទី៣០ ខែសីហា ឆ្នាំ ១៩៩៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

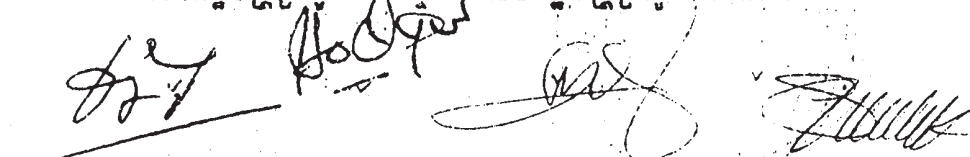
បានជំរាបជូន

សម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី

ហ៊ុន សែន

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សហរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការពារជាតិ

ស ខេង

យូ ហុកត្រី

ទៀ បាញ់

អ្នកអង្គម្ចាស់ ស៊ីសុវត្ថិ សិរីរត្ន

កន្លែងទទួល

- ខុទ្ទកាល័យព្រះមហាក្សត្រ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- ខុទ្ទកាល័យនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ២៧
- ឯកសារ-កាលប្បវត្តិ